

DYREKTYWA 2005/32/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 6 lipca 2005 r.****ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię oraz zmieniająca dyrektywę Rady 92/42/EWG, oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 96/57/WE i 2000/55/WE**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego artykuł 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,działając zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozbieżności pomiędzy przepisami prawnymi lub środkami administracyjnymi przyjętymi przez Państwa Członkowskie w stosunku do eko-projektu dla produktów wykorzystujących energię mogą stwarzać bariery w handlu i zniekształcać konkurencję we Wspólnocie i w związku z tym mogą mieć bezpośredni wpływ na ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Harmonizacja przepisów krajowych jest jedynym środkiem zapobiegającym powstawaniu wspomnianych barier w handlu i nieuczciwej konkurencji.
- (2) Produkty wykorzystujące energię („PWE”) mają duży udział w zużyciu zasobów naturalnych i energii we Wspólnocie. Wywierają one również innego rodzaju poważny wpływ na środowisko. W przypadku przeważającej większości kategorii produktów dostępnych na rynku wspólnotowym można zaobserwować bardzo zróżnicowany stopień wpływu na środowisko, mimo iż mają one podobne parametry funkcjonalne. W celu zrównoważonego rozwoju, należy zachęcać do ciągłej poprawy ogólnego wpływu tych produktów na

środowisko, w szczególności poprzez określenie głównych źródeł negatywnych wpływów na środowisko oraz unikanie przenoszenia zanieczyszczeń, o ile poprawa taka nie wiązałaby się z nadmiernymi kosztami.

- (3) Eko-projekt dla produktów jest podstawowym czynnikiem w strategii Wspólnoty dotyczącej Zintegrowanej Polityki Produktowej. Jako podejście zapobiegawcze, mające na celu optymalizację oddziaływania produktów na środowisko przy zachowaniu ich cech funkcjonalnych, daje rzeczywiste nowe możliwości producentom, konsumentom oraz całemu społeczeństwu.
- (4) Poprawa wydajności energetycznej — gdzie jedną z dostępnych opcji jest lepsze wykorzystanie energii elektrycznej przez końcowych użytkowników — uznawana jest za istotny wkład w osiągnięcie docelowych wartości emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie. Zapotrzebowanie na energię elektryczną jest jedną z najszybciej rosnących kategorii zużycia końcowego energii i przewiduje się, że wzrośnie on w ciągu następnych 20 do 30 lat w razie braku jakiegokolwiek strategii działania, która zrównoważyłaby tę tendencję. Znaczne obniżenie konsumpcji energii zgodnie z sugestią Komisji wyrażoną w jej Europejskim Programie Ochrony Klimatu (ECP) jest możliwe. Zmiany klimatyczne są jednym z priorytetów Szóstego Wspólnotowego Programu Działania na rzecz Środowiska, ustanowionego decyzją nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾. Oszczędność energii jest jednym z najefektywniejszych pod względem kosztów sposobów zwiększenia bezpieczeństwa dostaw i ograniczenia zależności od importu. Dlatego też należy przyjąć istotne środki i ustalić cele dotyczące zapotrzebowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 30.4.2004, str. 25.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 kwietnia 2004 r. (Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 319), wspólne stanowisko Rady z dnia 29 listopada 2004 r. (Dz.U. C 38 E z 15.2.2005, str. 45), stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 kwietnia 2005 r. oraz decyzja Rady z dnia 23 maja 2005 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

- (5) Należy podjąć działania podczas fazy projektowania PWE, ponieważ wydaje się, że o zanieczyszczeniu powstającym w cyklu życia produktu przesądza się na tym etapie, a także właśnie wtedy decyduje się o większości związanych z tym kosztów.
- (6) Należy ustanowić spójne ogólne zasady stosowania we Wspólnocie wymogów dotyczących eko-projektu dla PWE w celu zapewnienia swobodnego przepływu produktów, które spełniają te wymogi oraz w celu poprawy ogólnego poziomu wpływu, jaki wywierają na środowisko. Takie wymogi wspólnotowe powinny uwzględniać zasady uczciwej konkurencji i obrotu międzynarodowego.
- (7) Wymogi eko-projektu powinny zostać ustalone z uwzględnieniem celów i priorytetów Szóstego Wspólnotowego Programu Działania na rzecz Środowiska, w tym odpowiednich, mających zastosowanie celów właściwych strategii tematycznych tego programu.
- (8) Celem niniejszej dyrektywy jest osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony środowiska przez redukcję potencjalnego wpływu PWE na środowisko, co będzie w efekcie korzystne dla konsumentów i innych użytkowników końcowych. Zrównoważony rozwój wymaga również należytego uwzględnienia wpływu zdrowotnego, społecznego i ekonomicznego przewidywanych środków. Poprawa wydajności energetycznej produktów przyczynia się do bezpieczeństwa dostaw energii, które stanowi podstawę zdrowej gospodarki, a tym samym zrównoważonego rozwoju.
- (9) Państwo Członkowskie, które uzna za konieczne utrzymanie przepisów krajowych ze względu na znaczące potrzeby w zakresie ochrony środowiska lub wprowadzenie nowych przepisów opartych na nowych dowodach naukowych dotyczących ochrony środowiska ze względu na szczególnie problem tego Państwa Członkowskiego, powstały po przyjęciu obowiązujących środków wykonawczych, może to zrobić zgodnie z warunkami określonymi w art. 95 ust. 4, 5 i 6 Traktatu, który przewiduje uprzednią notyfikację i uzyskanie zgody Komisji.
- (10) W celu zmaksymalizowania korzyści dla środowiska, wynikających z ulepszonych projektów, konieczne może być poinformowanie konsumentów o cechach środowiskowych i ekologiczności PWE oraz doradzanie im, jak używać takiego produktu w sposób przyjazny dla środowiska.
- (11) Celem podejścia określonego w Zielonej Księdze na temat Zintegrowanej Polityki Produktowej, która jest głównym elementem innowacyjnym szóstego wspólnotowego programu działania na rzecz środowiska, jest zmniejszenie oddziaływania produktów na środowisko w całym ich cyklu życia. Uwzględnienie oddziaływania produktu na środowisko w całym jego cyklu życia już na etapie projektowania otwiera duże możliwości w zakresie ułatwienia poprawy takiego oddziaływania w oszczędny sposób. Konieczna jest odpowiednia elastyczność umożliwiająca wzięcie pod uwagę tego czynnika podczas projektowania produktu z uwzględnieniem aspektów technicznych, funkcjonalnych i ekonomicznych.
- (12) Pomimo, że pożądanym jest wszechstronne podejście do ekologiczności produktów, ograniczenie emisji gazów cieplarnianych poprzez zwiększoną efektywność energetyczną powinno być traktowane jako najważniejszy cel ochrony środowiska, do czasu przyjęcia planu roboczego.
- (13) Konieczne i uzasadnione może okazać się ustanowienie określonych ilościowo wymogów dotyczących eko-projektu dla niektórych produktów lub ich aspektów środowiskowych w celu zminimalizowania ich oddziaływania na środowisko. Biorąc pod uwagę pilną potrzebę działania na rzecz wykonania zobowiązań objętych Protokołem z Kyoto do Konwencji ramowej Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz bez uszczerbku dla zintegrowanego podejścia promowanego w niniejszej dyrektywie, należy nadać pierwszeństwo tym środkom, które mogą znacząco wpłynąć na redukcję emisji gazów cieplarnianych przy niskich kosztach. Środki takie mogą także przyczynić się do zrównoważonego wykorzystywania zasobów oraz stanowić znaczący wkład do 10-letnich ram dla programów dotyczących zrównoważonej produkcji i konsumpcji uzgodnionych na światowym szczycie w sprawie zrównoważonego rozwoju w Johannesburgu we wrześniu 2002 r.
- (14) Ogólną zasadą jest, że zużycie energii przez PWE w trybie czuwania lub po wyłączeniu powinno być ograniczone do minimum koniecznego dla ich należytego funkcjonowania.
- (15) Mimo, że najlepsze produkty czy technologie dostępne na rynku, włączając w to rynki międzynarodowe, powinny być traktowane jako wzorce, poziom wymogów dotyczących eko-projektu powinien być ustalany na podstawie analizy technicznej, ekonomicznej i środowiskowej. Elastyczność metody ustalania poziomu wymogów może ułatwić szybką poprawę działań w zakresie środowiska. Zainteresowane zaangażowane strony powinny konsultować się i aktywnie współpracować przy tej analizie. Ustanowienie obowiązkowych środków wymaga odpowiednich konsultacji z zainteresowanymi

- stronami. Konsultacje takie mogą uwypuklić potrzebę wprowadzania środków stopniowo lub przyjęcia środków przejściowych. Wprowadzenie celów pośrednich zwiększa przewidywalność polityki, pozwala na dostosowanie cyklu rozwoju produktów oraz usprawnia planowanie długoterminowe przez zainteresowane strony.
- (16) Pierwszeństwo powinno zostać przyznane cyklom alternatywnym działania, np. samoregulacjom ustalonym przez daną branżę, jeśli prawdopodobne jest, iż takie działanie spowoduje szybsze lub mniej kosztowne osiągnięcie celów polityki niż wprowadzenie wymogów obowiązkowych. Środki legislacyjne mogą okazać się konieczne, jeżeli siły rynkowe nie będą ewoluować w odpowiednim kierunku lub z zadawalającą szybkością.
- (17) Samoregulacja, w tym dobrowolne umowy jako jednostronne zobowiązania branży, może przyczynić się do szybkiego postępu ze względu na możliwość jej szybkiego i oszczędnego wdrożenia, a także umożliwić elastyczne i odpowiednie dostosowanie do opcji technologicznych i wrażliwości rynku.
- (18) Dla oceny dobrowolnych umów lub innych środków samoregulacji przedstawionych jako alternatywa dla środków wykonawczych, powinny być dostępne informacje dotyczące przynajmniej następujących kwestii: otwartość na udział, wartość dodana, reprezentatywność, określone i rozłożone w czasie cele, udział społeczeństwa obywatelskiego, nadzór i sprawozdawczość, opłacalność administrowania inicjatywą samoregulacji, zrównoważony charakter.
- (19) Rozdział 6 komunikatu Komisji „Umowy dotyczące ochrony środowiska na poziomie Wspólnoty w ramach planu działań dotyczącego uproszczenia i ulepszenia środowiska regulacyjnego” może stanowić użyteczną wskazówkę podczas oceniania samoregulacji przez branżę w kontekście niniejszej dyrektywy.
- (20) Niniejsza dyrektywa powinna także wspierać wdrażanie eko-projektu w małych i średnich przedsiębiorstwach (MŚP) oraz w bardzo małych przedsiębiorstwach. Takie wdrażanie można ułatwić poprzez powszechny i łatwy dostęp do informacji związanych z przyjaznym dla środowiska charakterem ich produktów.
- (21) PWE spełniające wymogi dotyczące eko-projektu, ustanowione w środkach wykonawczych do niniejszej dyrektywy, powinny posiadać oznakowanie „CE” i związane z nim informacje w celu umożliwienia wprowadzenia ich na rynek wewnętrzny oraz ich swobodnego przepływu. Rygorystyczne egzekwowanie środków wykonawczych jest niezbędne w celu redukcji oddziaływania na środowisko PWE podlegających regulacji oraz zapewnienia uczciwej konkurencji.
- (22) Podczas przygotowywania środków wykonawczych oraz swojego planu roboczego Komisja powinna skonsultować się z przedstawicielami Państw Członkowskich, a także z zainteresowanymi stronami związanymi z daną grupą produktów, jak przemysł, w tym MŚP oraz rzemiosło, związki zawodowe, handlowcy, detaliści, importerzy, organizacje ochrony środowiska oraz organizacje konsumenckie.
- (23) Podczas przygotowywania środków wykonawczych Komisja powinna także należycie uwzględnić istniejące przepisy krajowe w zakresie ochrony środowiska, w szczególności dotyczące substancji toksycznych, które zdaniem Państw Członkowskich należy zachować, nie obniżając przy tym istniejących i uzasadnionych poziomów ochrony w Państwach Członkowskich.
- (24) Należy uwzględnić moduły i zasady planowane do wykorzystania w dyrektywach harmonizacji technicznej ustanowione w decyzji Rady 93/465/EWG z dnia 22 lipca 1993 r. dotyczącej modułów stosowanych w różnych fazach procedur oceny zgodności oraz zasad umieszczania i używania oznakowania zgodności CE, które mają być stosowane w dyrektywach harmonizacji technicznej ⁽¹⁾.
- (25) Organy nadzoru powinny wymieniać informacje dotyczące przewidywanych środków w zakresie objętym niniejszą dyrektywą w celu poprawy nadzoru rynku. W takiej współpracy powinno się jak najlepiej wykorzystywać elektroniczne środki komunikacji oraz odpowiednie programy wspólnotowe. Należy ułatwić wymianę informacji o ekologiczności produktu w trakcie cyklu jego życia oraz o osiągnięciach w rozwiązaniach projektowych. Gromadzenie i rozpowszechnianie całości wiedzy zgromadzonej wskutek działań producentów w zakresie eko-projektu stanowi jedną z podstawowych korzyści wynikających z niniejszej dyrektywy.
- (26) Właściwym organem jest zazwyczaj organ publiczny lub organ prywatny, wyznaczony przez władze publiczne i zapewniający niezbędną bezstronność i dostępność wiedzy technicznej dla przeprowadzania weryfikacji produktu co do jego zgodności ze stosownymi środkami wykonawczymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 220 z 30.8.1993, str. 23.

- (27) Biorąc pod uwagę znaczenie unikania niezgodności z wymogami, Państwa Członkowskie zapewniają dostępność niezbędnych środków dla skutecznego nadzoru rynku.
- (28) W odniesieniu do szkolenia i informacji o eko-projeckcie dla MŚP, może okazać się stosowne rozważenie działań towarzyszących.
- (29) W interesie funkcjonowania rynku wewnętrznego jest posiadanie norm zharmonizowanych na poziomie Wspólnoty. Po opublikowaniu odniesienia do takiej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodność z nią powinna uzasadniać domniemanie zgodności z odpowiednimi wymogami określonymi w środku wykonawczym przyjętym na podstawie niniejszej dyrektywy, chociaż powinny zostać dopuszczone również inne środki wykazywania takiej zgodności.
- (30) Jedną z głównych ról zharmonizowanych norm powinna być pomoc producentom w zastosowaniu środków wykonawczych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy. Normy takie mogłyby być istotne podczas ustalania metod pomiaru i testowania. W przypadku ogólnych wymogów eko-projektu zharmonizowane normy mogłyby być znacząco pomocne jako wytyczne dla producentów przy ustalaniu ekologicznego profilu ich produktu, zgodnie z wymogami odpowiedniego środka wykonawczego. Normy te w wyraźny sposób wskazywałyby na związki pomiędzy ich przepisami a wymogami, których dotyczą. Celem zharmonizowanych norm nie powinno być ustalanie limitów dla aspektów środowiskowych.
- (31) Do celów definicji używanych w niniejszej dyrektywie użyteczne będzie odwołanie się do odpowiednich norm międzynarodowych, takich jak ISO 14040.
- (32) Niniejsza dyrektywa jest zgodna z niektórymi zasadami wdrażania nowego podejścia określonymi w rezolucji Rady z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie nowego podejścia do harmonizacji technicznej i norm ⁽¹⁾ oraz odniesień do zharmonizowanych norm europejskich. Rezolucja Rady z dnia 28 października 1999 r. w sprawie roli normalizacji w Europie ⁽²⁾ zalecała, aby Komisja dokonała analizy, czy zasada nowego podejścia jako sposób poprawy i uproszczenia ustawodawstwa tam, gdzie to możliwe, może zostać rozszerzona na sektory dotychczas nią nieobjęte.
- (33) Niniejsza dyrektywa uzupełnia istniejące instrumenty wspólnotowe, takie jak dyrektywa Rady 92/75/EWG z dnia 22 września 1992 r. w sprawie wskazania, poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez urządzenia gospodarstwa domowego ⁽³⁾, rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego ⁽⁴⁾, rozporządzenie (WE) nr 2422/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych ⁽⁵⁾, dyrektywa 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego ⁽⁶⁾, dyrektywa 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ⁽⁷⁾ oraz dyrektywa Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych ⁽⁸⁾. Synergia pomiędzy niniejszą dyrektywą a istniejącymi instrumentami Wspólnoty powinny przyczynić się do zwiększenia ich wpływu na tworzenie spójnych wymogów dla producentów.
- (34) Ponieważ dyrektywa Rady 92/42/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie wymogów sprawności dla nowych kotłów wody gorącej opalanych paliwem płynnym lub gazowym ⁽⁹⁾, dyrektywa 96/57/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 września 1996 r. w sprawie wymogów efektywności energetycznej chłodziarek, chłodziarko-zamrażarek i zamrażarek typu domowego ⁽¹⁰⁾ i dyrektywa 2000/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie wymogów efektywności energetycznej stateczników do oświetlenia fluorescencyjnego ⁽¹¹⁾ zawierają już przepisy służące weryfikacji wymogów dotyczących efektywności energetycznej, powinny one zostać zintegrowane z obecnymi uregulowaniami.

⁽³⁾ Dz.U. L 297 z 13.10.1992, str. 16. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 237 z 21.9.2000, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 332 z 15.12.2001, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 24. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2003/108/WE (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 106).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 19.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 201. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/98/WE (Dz.U. L 305 z 1.10.2004, str. 63).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 167 z 22.6.1992, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 52 z 21.2.2004, str. 50).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 236 z 18.9.1996, str. 36.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 279 z 1.11.2000, str. 33.

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 z 4.6.1985, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 141 z 19.5.2000, str. 1.

- (35) Dyrektywa 92/42/EWG przewiduje system oceny charakterystyki energetycznej kotłów za pomocą gwiazdek. Ponieważ Państwa Członkowskie i przedstawiciele branży zgadzają się, że system oceny za pomocą gwiazdek nie przyniósł spodziewanych wyników, dyrektywę 92/42/EWG należy zmienić, aby otworzyć drogę bardziej skutecznym systemom.
- (36) Wymogi określone w dyrektywie Rady 78/170/EWG z dnia 13 lutego 1978 r. odnoszącej się do wysokiej jakości wytwornic ciepła używanych do ogrzewania pomieszczeń i wytwarzania ciepłej wody w budynkach nieprzemysłowych, nowych lub istniejących, a także do izolowania instalacji rozprowadzania ciepła i ciepłej wody sanitarnej w nowych budynkach nieprzemysłowych⁽¹⁾ zostały zastąpione przepisami dyrektywy 92/42/EWG, dyrektywy Rady 90/396/EWG z dnia 29 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzeń spalania paliw gazowych⁽²⁾ oraz dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków⁽³⁾. Dlatego dyrektywa 78/170/EWG powinna zostać uchylona.
- (37) Dyrektywa Rady 86/594/EWG z dnia 1 grudnia 1986 r. w sprawie hałasu emitowanego przez urządzenia gospodarstwa domowego⁽⁴⁾ określa warunki, na jakich publikacja informacji na temat hałasu emitowanego przez takie urządzenia może być wymagana przez Państwa Członkowskie, a także definiuje procedurę mającą na celu określenie poziomu hałasu. Do celów harmonizacji emisje hałasów powinny zostać włączone do zintegrowanej oceny działań w zakresie środowiska. Ponieważ niniejsza dyrektywa zapewnia takie zintegrowane podejście, dyrektywa 86/594/EWG powinna zostać uchylona.
- (38) Środki konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁵⁾.
- (39) Państwa Członkowskie powinny ustalić sankcje nakładane w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą. Sankcje takie powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (40) Należy mieć na uwadze ust. 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽⁶⁾, który stanowi, że „Rada będzie zachęcać Państwa Członkowskie do sporządzania dla siebie i w interesie Wspólnoty swoich własnych tabel, które będą, tak dalece jak to tylko możliwe, odzwierciedlać korelacje pomiędzy dyrektywą a środkami transpozycji, i do ich publikowania”.
- (41) Ponieważ Państwa Członkowskie nie mogą w zadowalającym stopniu osiągnąć celu proponowanego działania, a mianowicie zapewnić funkcjonowania rynku wewnętrznego przez wymaganie, aby produkty charakteryzowały się odpowiednim poziomem ekologiczności, a ze względu na skalę i osiągnięte efekty możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyżej wymienionego celu.
- (42) Komitet Regionów był konsultowany, ale nie wydał opinii,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia ramy ustalania wymogów Wspólnoty dotyczących eko-projektu dla produktów wykorzystujących energię, mając na celu zapewnienie swobodnego przepływu tych produktów na rynku wewnętrznym.
2. Niniejsza dyrektywa przewiduje ustalenie wymogów, jakie muszą spełniać produkty wykorzystujące energię objęte przez środki wykonawcze, aby mogły zostać wprowadzone na rynek i/lub do użytkowania. Przyczynia się ona do zrównoważonego rozwoju poprzez zwiększenie efektywności energetycznej i poziomu ochrony środowiska przy jednoczesnym zwiększaniu bezpieczeństwa dostaw energii.
3. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do środków przewozu osób lub rzeczy.
4. Niniejsza dyrektywa i środki wykonawcze przyjęte na jej podstawie nie stanowią uszczerbku dla prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego gospodarki odpadami oraz prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego chemikaliów, w tym prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego fluorowanych gazów cieplarnianych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 52 z 23.2.1978, str. 32. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 82/885/EWG (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 26.7.1990, str. 15. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 93/68/EWG (Dz.U. L 220 z 30.8.1993, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 65.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 344 z 6.12.1986, str. 24. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie będą miały następujące definicje:

- 1) „produkt wykorzystujący energię” lub „PWE” oznacza produkt, który po wprowadzeniu na rynek i/lub do użytkowania, jest uzależniony od poboru energii (elektryczność, paliwa kopalne i odnawialne źródła energii) dla działania zgodnego z przeznaczeniem lub produkt do wytwarzania, przesyłania i pomiaru wspomnianej energii, łącznie z częściami uzależnionymi od poboru energii, które mają zostać włączone do PWE objętych niniejszą dyrektywą, które są wprowadzane na rynek i/ lub do użytkowania jako osobne części dla użytkowników końcowych, a których ekologiczność może być oceniana osobno;
- 2) „części i podzespoły” oznacza części, które mają zostać włączone do PWE oraz które nie są wprowadzane na rynek i/lub do użytkowania jako osobne części dla użytkowników końcowych lub których ekologiczność nie może być oceniana osobno;
- 3) „środki wykonawcze” oznaczają środki przyjmowane na podstawie niniejszej dyrektywy, ustanawiające wymogi dotyczące eko-projektu w odniesieniu do zdefiniowanych PWE lub ich aspektów środowiskowych;
- 4) „wprowadzenie na rynek” oznacza udostępnienie PWE po raz pierwszy na rynku wspólnotowym z zamiarem jego dystrybucji lub używania na terytorium Wspólnoty za wynagrodzeniem lub bezpłatnie i niezależnie od techniki sprzedaży;
- 5) „wprowadzenie do użytkowania” oznacza pierwsze wykorzystanie PWE zgodnie z jego przeznaczeniem przez użytkownika końcowego we Wspólnocie;
- 6) „producent” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która produkuje PWE objęte niniejszą dyrektywą i jest odpowiedzialna za ich zgodność z niniejszą dyrektywą, zamierza wprowadzić je na rynek i/lub do użytkowania pod własną nazwą producenta lub znakiem towarowym lub do własnego użytku producenta. W razie braku producenta zdefiniowanego w pierwszym zdaniu lub importera zdefiniowanego w pkt 8, za producenta uważana będzie osoba fizyczna lub prawna, która wprowadza na rynek i/lub do użytkowania PWE objęte niniejszą dyrektywą;
- 7) „autoryzowany przedstawiciel” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę we Wspólnocie, która otrzymała pisemne upoważnienie od producenta do wykonywania w jego imieniu wszelkich lub niektórych z jego zobowiązań oraz formalności wynikających z niniejszej dyrektywy;
- 8) „importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Wspólnoty, która w ramach swojej działalności gospodarczej wprowadza na rynek Wspólnoty produkt pochodzący z państwa trzeciego;
- 9) „materiały” oznaczają wszelkie materiały wykorzystywane w cyklu życia danego PWE;
- 10) „projektowanie produktu” oznacza zbiór procesów, przekształcających wymogi prawne, techniczne, dotyczące bezpieczeństwa, funkcjonalne, rynkowe i inne wymogi, które mają być spełniane przez dany PWE, w specyfikację techniczną tego PWE;
- 11) „aspekt środowiskowy” oznacza element lub funkcję danego PWE, która może wchodzić we wzajemną reakcję ze środowiskiem podczas cyklu życia produktu;
- 12) „oddziaływanie na środowisko” oznacza wszelkie zmiany w środowisku, w całości lub częściowo wynikające z działania danego PWE podczas jego cyklu życia;
- 13) „cykl życia” oznacza kolejne i połączone ze sobą etapy istnienia PWE od wykorzystania surowca do ostatecznej likwidacji;
- 14) „ponowne wykorzystanie” oznacza działanie, dzięki któremu dany PWE lub jego części, które osiągnęły koniec pierwotnego użytkowania, są wykorzystywane w tym samym celu, dla którego zostały stworzone, łącznie

- z dalszym wykorzystaniem danego PWE, który jest zwracany do punktów skupu, dystrybutorów, placówek zajmujących się recyklingiem lub producentów, a także ponownym wykorzystaniem danego PWE po odnowieniu;
- 15) „recykling” oznacza ponowne przetworzenie w procesie produkcyjnym odpadów materiałowych do pierwotnego celu produktu lub do innych celów, jednak z wyłączeniem odzyskiwania energii;
- 16) „odzyskiwanie energii” oznacza wykorzystanie odpadów palnych jako sposobu wytwarzania energii w procesie bezpośredniego spalania z użyciem innych odpadów lub bez ich użycia, ale z odzyskiwaniem ciepła;
- 17) „odzyskiwanie” oznacza którąkolwiek z odpowiednich operacji określonych w załączniku II B do dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów ⁽¹⁾;
- 18) „odpady” oznaczają jakąkolwiek substancję lub obiekt należący do kategorii określonych w załączniku I do dyrektywy 75/442/EWG, którą (który) właściciel wyrzuca, zamierza wyrzucić albo do wyrzucenia której (którego) jest zobowiązany;
- 19) „niebezpieczne odpady” oznaczają wszelkie odpady objęte art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych ⁽²⁾;
- 20) „profil ekologiczny” oznacza opis, zgodnie ze środkiem wykonawczym mającym zastosowanie do PWE, elementów wejściowych i wyjściowych (jak materiały, emisje i odpady), związanych z danym PWE w całym jego cyklu życia, które są ważne z punktu widzenia oddziaływania przez niego na środowisko oraz są wyrażone w ilościach fizycznych, które można zmierzyć;
- 21) „ekologiczność” w stosunku do danego PWE oznacza wyniki zarządzania przez producenta aspektami środowiskowymi PWE, znajdującymi odzwierciedlenie w dokumentacji technicznej;
- 22) „poprawa ekologiczności” oznacza proces udoskonalania ekologiczności danego PWE w odniesieniu do kolejnych generacji produktu, chociaż niekoniecznie dotycząca wszystkich aspektów środowiskowych produktu jednocześnie;
- 23) „eko-projekt” oznacza uwzględnienie aspektów środowiskowych przy projektowaniu produktu celem poprawy ekologiczności PWE podczas jego całego cyklu życia;
- 24) „wymóg dotyczący eko-projektu” oznacza jakikolwiek wymóg związany z danym PWE lub projektem danego PWE, którego celem jest poprawa jego ekologiczności, lub jakikolwiek wymóg dotyczący dostarczania informacji odnoszących się do aspektów środowiskowych danego PWE;
- 25) „ogólny wymóg dotyczący eko-projektu” oznacza jakikolwiek wymóg dotyczący eko-projektu w oparciu o całkowity profil danego PWE bez ustanowionych wartości granicznych w zakresie poszczególnych aspektów środowiskowych;
- (26) „szczególny wymóg dotyczący eko-projektu” oznacza określony ilościowo i dający się zmierzyć wymóg dotyczący eko-projektu, odnoszący się do konkretnego aspektu środowiskowego danego PWE, np. zużycie energii podczas używania, obliczane dla danej jednostki parametrów wyjściowych;
- 27) „zharmonizowana norma” oznacza specyfikację techniczną przyjętą przez uznany urząd normalizacyjny na podstawie upoważnienia uzyskanego od Komisji, zgodnie z procedurami ustanowionymi w dyrektywie 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych ⁽³⁾ w celu ustalenia wymogu europejskiego, zgodność z którym nie jest obowiązkowa.

Artykuł 3

Wprowadzenie na rynek i/lub wprowadzenie do użytkowania

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, że PWE objęte środkami wykonawczymi mogą zostać wprowadzone na rynek i/lub do użytkowania jedynie, jeżeli spełniają one warunki

⁽¹⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

⁽²⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 94/31/WE (Dz.U. L 168 z 2.7.1994, str. 28).

⁽³⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

określone w tych środkach i noszą oznaczenie CE, zgodnie z art. 5.

2. Państwa Członkowskie wyznaczają organy odpowiedzialne za nadzór rynku zapewniają, że takie organy posiadają i wykorzystują niezbędne uprawnienia do podejmowania odpowiednich środków przyznane im na mocy niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie określają zadania, uprawnienia oraz uzgodnienia organizacyjne właściwych organów, które będą uprawnione do:

- i) organizowania odpowiednich kontroli zgodności PWE na odpowiednią skalę oraz zobowiązywania producenta lub jego upoważnionych przedstawicieli do wycofania niezgodnych PWE z rynku, zgodnie z art. 7,
- ii) żądania przedstawienia wszelkich niezbędnych informacji przez zaangażowane strony, jak to określono w środkach wykonawczych,
- iii) pobierania próbek produktów i poddawania ich testom zgodności.

3. Państwa Członkowskie informują Komisję o wynikach nadzoru rynku, a w stosownych przypadkach Komisja przekazuje takie informacje innym Państwom Członkowskim.

4. Państwa Członkowskie zapewniają, konsumentom i innym zainteresowanym stronom możliwość przekazania właściwym władzom uwag na temat zgodności produktu.

Artykuł 4

Obowiązki importera

W przypadku gdy importer nie ma siedziby na obszarze Wspólnoty oraz w przypadku braku autoryzowanego przedstawiciela, obowiązek

- zapewnienia, że PWE wprowadzony na rynek lub do użytku jest zgodny z niniejszą dyrektywą oraz danym środkiem wykonawczym,
- udostępnienia deklaracji zgodności oraz dokumentacji technicznej

spoczywa na importerze.

Artykuł 5

Oznakowanie i deklaracja zgodności

1. Zanim dany PWE objęty środkami wykonawczymi zostanie wprowadzony na rynek i/lub do użytkowania, zostaje

na nim umieszczone oznakowanie zgodności CE i wydana deklaracja zgodności, jeżeli producent lub jego autoryzowany przedstawiciel zapewnia i oświadcza, że PWE jest zgodny z wszystkimi odpowiednimi przepisami danego środka wykonawczego.

2. Oznakowanie zgodności CE składa się z inicjałów „CE”, jak pokazano w załączniku III.

3. Deklaracja zgodności zawiera elementy określone w załączniku VI i odnosi się do odpowiedniego środka wykonawczego.

4. Umieszczanie oznakowań na danym PWE, które mogą wprowadzić użytkowników w błąd co do znaczenia lub formy oznakowania CE, jest zakazane.

5. Państwa Członkowskie mogą wymagać dostarczenia informacji na podstawie części 2 załącznika I w swoim urzędowym języku (językach), po dostarczeniu PWE do użytkownika końcowego.

Państwa Członkowskie również wyrażają zgodę, aby informacje takie były dostarczane w jednym lub w większej ilości innych urzędowych języków Wspólnoty.

Przy stosowaniu pierwszego akapitu, Państwa Członkowskie biorą pod uwagę w szczególności:

- a) czy informacje mogą być dostarczane za pomocą zharmonizowanych symboli lub uznanych kodów lub innych środków;
- b) rodzaj użytkownika przewidywany dla PWE oraz charakter informacji, które mają zostać przekazane.

Artykuł 6

Swobodny przepływ

1. Państwa Członkowskie nie zakazują, nie ograniczają ani nie utrudniają wprowadzania na rynek i/lub do użytkowania na swoich terytoriach PWE spełniającego wszystkie odpowiednie wymogi danego środka wykonawczego i posiadającego oznakowanie CE zgodnie z art. 5 ze względu na wymogi dotyczące eko-projektu odnoszące się do tych jego parametrów, o których mowa w załączniku I część 1, objętych danym środkiem wykonawczym.

2. Państwa Członkowskie nie zakazują, nie ograniczają ani nie utrudniają wprowadzania na rynek i/lub do użytkowania na swoich terytoriach danego PWE noszącego oznaczenie CE zgodnie z art. 5 ze względu na wymogi dotyczące ekoprojektu odnoszące się do tych jego parametrów, o których mowa w załączniku I część 1, i co do których obowiązujący środek wykonawczy stanowi, że wymogi dotyczące ekoprojektu w stosunku do niego nie są konieczne.

3. Państwa Członkowskie nie zakazują wystawiania, na przykład podczas targów handlowych, wystaw i pokazów, PWE, które nie są zgodne z przepisami odpowiednich środków wykonawczych, pod warunkiem że zaopatrzone będą one w widoczne oznaczenia, iż nie mogą zostać wprowadzone na rynek i/lub do użytkowania przed zapewnieniem ich zgodności z przepisami.

Artykuł 7

Klauzula ochronna

1. Jeżeli dane Państwo Członkowskie stwierdzi, iż dany PWE posiadający oznakowanie CE wymienione w art. 5 i używany zgodnie ze swoim przeznaczeniem nie spełnia wszystkich odpowiednich przepisów danego środka wykonawczego, producent lub jego autoryzowany przedstawiciel jest zobowiązany do spowodowania, aby PWE spełniał przepisy danego środka wykonawczego i/lub był zgodny z oznakowaniem CE oraz do zaprzestania naruszeń zgodnie z warunkami ustalonymi przez Państwo Członkowskie.

W przypadku istnienia wystarczających dowodów na to, że PWE może nie być zgodny z przepisami określonymi powyżej, Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki, które w zależności od wagi tych przepisów mogą doprowadzić nawet do ustanowienia zakazu wprowadzania na rynek PWE do czasu zapewnienia zgodności z tymi przepisami.

Jeżeli brak zgodności trwa, Państwo Członkowskie podejmuje decyzję ograniczającą lub wprowadzającą zakaz wprowadzania omawianego PWE na rynek i/lub do użytkowania lub zapewnia jego wycofanie z rynku.

W przypadku wprowadzenia zakazu lub wycofania z rynku Komisja i pozostałe Państwa Członkowskie są o tym fakcie bezzwłocznie informowane.

2. Wszelkie decyzje przyjęte przez Państwo Członkowskie na podstawie niniejszej dyrektywy, ograniczające lub zakazujące wprowadzania danego PWE na rynek i/lub do użytkowania, wskazują przyczyny, na których decyzje te się opierają.

Taka decyzja jest notyfikowana zainteresowanej stronie, która jest jednocześnie informowana o przysługujących jej środkach prawnych dostępnych na podstawie przepisów

obowiązujących w danym Państwie Członkowskim oraz o terminach, w jakich może ono skorzystać z powyższych środków.

3. Państwo Członkowskie niezwłocznie informuje Komisję i inne Państwa Członkowskie o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie ust. 1, wskazując ich przyczyny, a w szczególności czy niezgodność wynika z:

- a) niespełnienia wymogów odpowiedniego środka wykonawczego;
- b) nieprawidłowego zastosowania zharmonizowanych norm, o których mowa w art. 10 ust. 2;
- c) usterek w zharmonizowanych normach, o których mowa w art. 10 ust. 2.

4. Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z zainteresowanymi stronami i może zasięgać porad technicznych od niezależnych ekspertów zewnętrznych.

Po takich konsultacjach Komisja natychmiast informuje Państwo Członkowskie, które podjęło decyzję, oraz inne Państwa Członkowskie o swoim stanowisku.

Jeżeli Komisja uzna, że decyzja była nieuzasadniona, niezwłocznie informuje o tym Państwa Członkowskie.

5. Jeżeli decyzja, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu opiera się na ustercie w zharmonizowanych normach, Komisja niezwłocznie wszczyna procedurę określoną w art. 10 ust. 2, 3 i 4. Jednocześnie Komisja informuje komitet, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

6. Państwa Członkowskie i Komisja podejmują wszystkie niezbędne środki w celu zagwarantowania poufności w odniesieniu do informacji dostarczonych w trakcie tej procedury, jeżeli jest to uzasadnione.

7. Decyzje podjęte przez Państwa Członkowskie na podstawie niniejszego artykułu są podane do publicznej wiadomości w sposób przejrzysty.

8. Opinia Komisji na temat tych decyzji jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 8

Ocena zgodności

1. Przed wprowadzeniem na rynek i/lub do użytkowania takiego PWE objętego środkami wykonawczymi, producent lub autoryzowany przedstawiciel zapewnia przeprowadzenie oceny zgodności PWE ze wszystkimi odpowiednimi wymogami mającego zastosowanie środka wykonawczego.

2. Procedury oceny zgodności są określone w środkach wykonawczych i pozostawiają producentom wybór pomiędzy wewnętrzną kontrolą projektu opisaną w załączniku IV a systemem zarządzania opisanym w załączniku V. Tam, gdzie zostanie to należycie uzasadnione i dostosowane do ryzyka, procedura oceny zgodności jest określona w ramach właściwych modułów, opisanych w decyzji 93/465/EWG.

Jeśli Państwo Członkowskie dysponuje wyraźnymi przesłankami wskazującymi na prawdopodobną niezgodność danego PWE z właściwymi przepisami, publikuje ono w możliwie najkrótszym terminie uzasadnioną ocenę zgodności PWE, jaka może być dokonana przez odpowiedni organ w celu podjęcia na czas ewentualnych działań korekcyjnych.

Jeżeli dany PWE objęty środkami wykonawczymi został zaprojektowany przez organizację zarejestrowaną zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. dopuszczającym dobrowolny udział organizacji w systemie eko-zarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) ⁽¹⁾, a funkcja projektowa mieści się w zakresie tej rejestracji, system zarządzania przyjęty przez tę organizację uznaje się za spełniający wymogi załącznika V do niniejszej dyrektywy.

Jeżeli dany PWE objęty środkami wykonawczymi został zaprojektowany przez organizację posiadającą system zarządzania obejmujący funkcję projektu produktu i został wdrożony zgodnie ze zharmonizowanymi normami, których numery referencyjne zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, taki system zarządzania uznaje się za spełniający odpowiednie wymogi załącznika V.

3. Po wprowadzeniu na rynek lub do użytkowania PWE objętego środkami wykonawczymi, producent lub jego autoryzowany przedstawiciel przechowują odpowiednie dokumenty, związane z przeprowadzoną oceną zgodności, oraz wydane deklaracje zgodności z możliwością udostępnienia ich Państwu Członkowskim w celu kontroli przez okres 10 lat od wyprodukowania ostatniego PWE tego typu.

Odpowiednie dokumenty są udostępniane w ciągu 10 dni od otrzymania wniosku od właściwego organu Państwa Członkowskiego.

4. Dokumenty związane z oceną zgodności i deklaracją zgodności, wymienione w art. 5, są sporządzane w jednym z urzędowych języków Wspólnoty.

Artykuł 9

Domniemanie zgodności

1. Państwa Członkowskie uznają PWE, który posiada oznakowanie CE określone w art. 5, za spełniający odpowiednie przepisy danego środka wykonawczego.

2. Państwa Członkowskie uznają PWE, do którego mają zastosowanie zharmonizowane normy, a którego numery referencyjne opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, za spełniający wszystkie odpowiednie przepisy danego środka wykonawczego, z którym związane są te normy.

3. Zakłada się, że PWE, którym przyznano wspólnotowe oznakowanie ekologiczne na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000, spełniają wymogi dotyczące eko-projektu odpowiedniego środka wykonawczego w takim stopniu, w jakim spełnia te wymogi oznakowanie ekologiczne.

4. Do celów domniemanie zgodności w kontekście niniejszej dyrektywy, Komisja, działając zgodnie z procedurą opisaną w art. 19 ust. 2, może zdecydować, że inne oznakowania ekologiczne spełniają warunki odpowiadające oznakowaniu ekologicznemu Wspólnoty, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1980/2000. PWE, które uzyskały takie inne oznakowanie ekologiczne, uznaje się za spełniające wymogi dotyczące eko-projektu odpowiedniego środka wykonawczego w stopniu, w jakim wymogi te spełniane są przez oznakowanie ekologiczne.

Artykuł 10

Zharmonizowane normy

1. Państwa Członkowskie zapewniają w możliwym zakresie podjęcie odpowiednich środków w celu umożliwienia zainteresowanym stronom konsultacji na szczeblu krajowym w zakresie procesu przygotowania i monitorowania zharmonizowanych norm.

2. W przypadku gdy dane Państwo Członkowskie lub Komisja uznaje, iż zharmonizowane normy, co do których zastosowania zakłada się, że spełniają szczególne przepisy odpowiedniego środka wykonawczego, nie spełniają tych przepisów w pełni, zainteresowane Państwo Członkowskie lub Komisja informuje o tym Stały Komitet ustanowiony na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE z podaniem przyczyn. Komitet ten wydaje opinię w trybie pilnym.

3. W świetle opinii komitetu Komisja podejmuje decyzję o tym, czy opublikować, opublikować w ograniczonym zakresie, utrzymać lub wycofać odniesienia do rozpatrywanych zharmonizowanych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 24.4.2001, str. 1.

4. Komisja informuje zainteresowaną europejską instytucję normalizacyjną oraz, jeżeli to konieczne, udziela nowego upoważnienia w celu weryfikacji zharmonizowanych norm.

Artykuł 11

Wymogi dotyczące części i podzespołów

Środki wykonawcze mogą wymagać od producentów lub ich autoryzowanych przedstawicieli, wprowadzających na rynek części i podzespoły i/lub wprowadzających je do użytkowania, aby przekazywali producentowi danego PWE objętego przepisami wykonawczymi odpowiednie informacje o składzie materiałowym i zużyciu energii, materiałach i/lub zasobach części lub podzespołów.

Artykuł 12

Współpraca administracyjna i wymiana informacji

1. Państwa Członkowskie zapewniają podjęcie odpowiednich środków zmierzających do zachęcenia władz odpowiedzialnych za wykonanie niniejszej dyrektywy do wzajemnej współpracy i do przekazywania sobie nawzajem oraz Komisji informacji w celu wspomagania funkcjonowania niniejszej dyrektywy, a w szczególności wspierania w wykonaniu art. 7.

Współpraca administracyjna i wymiana informacji wykorzystuje w najwyższym możliwym stopniu elektroniczne środki łączności i może być wspierana za pomocą odpowiednich programów wspólnotowych.

Państwa Członkowskie informują Komisję o tym, które władze są odpowiedzialne za stosowanie niniejszej dyrektywy.

2. Charakterystykę i strukturę wymiany informacji pomiędzy Komisją a Państwami Członkowskimi ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w artykule 19 ust. 2.

3. Komisja podejmuje odpowiednie środki w celu zachęcenia i przyczynienia się do współpracy pomiędzy Państwami Członkowskimi, o której mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 13

Małe i średnie przedsiębiorstwa

1. W kontekście programów, z których mogą korzystać MŚP oraz bardzo małe przedsiębiorstwa, Komisja bierze pod uwagę inicjatywy mające na celu pomoc MŚP i bardzo małym przedsiębiorstwom we włączeniu w proces projektowania swoich produktów aspektów ochrony środowiska, w tym efektywności energetycznej.

2. Państwa Członkowskie, w szczególności wzmacniając sieci i struktury wsparcia, udzielają MŚP oraz bardzo małym przedsiębiorstwom zachęt do przyjęcia podejścia rozsądnego z punktu widzenia ochrony środowiska już na etapie projektowania produktów, jak również do dostosowywania się do przyszłego prawodawstwa europejskiego.

Artykuł 14

Informacje dla konsumentów

Zgodnie z odpowiednim środkiem wykonawczym producenci zapewniają w formie, którą uważają za stosowną, by konsumenci korzystający z produktów pobierających energię otrzymywali:

- wymagane informacje na temat roli, jaką mogą oni odegrać w zrównoważonym korzystaniu z danego produktu,
- jeśli wymagają tego środki wykonawcze: profil ekologiczny produktu oraz korzyści wynikające z ekoprojektu.

Artykuł 15

Środki wykonawcze

1. W przypadku gdy dany PWE spełnia kryteria określone w ust. 2, zgodnie z ust. 3 lit. b) jest on objęty środkami wykonawczymi lub środkami samoregulacji. Przyjmując środki wykonawcze, Komisja działa zgodnie z procedurą określoną w artykule 19 ust. 2.

2. Kryteria, o których mowa w ust. 1, są następujące:

- a) wysokość sprzedaży PWE we Wspólnocie jest znacząca, orientacyjnie wynosi więcej niż 200 000 sztuk w ciągu roku według najnowszych dostępnych danych;
- b) PWE, uwzględniając ilości wprowadzone na rynek i/lub do użytkowania, ma znaczący wpływ na środowisko naturalne we Wspólnocie, jak to określono w strategicznych priorytetach Wspólnoty określonych w decyzji nr 1600/2002/WE;
- c) PWE posiada znaczący potencjał w zakresie poprawy jego ekologiczności bez pociągania za sobą nadmiernych kosztów, ze szczególnym uwzględnieniem:

- dużych rozbieżności w zakresie ekologiczności pomiędzy dostępnymi na rynku PWE o równorzędnej funkcjonalności.

- braku innego odpowiedniego prawodawstwa wspólnotowego lub braku odpowiedniego rozwiązania problemu przez siły rynkowe,
3. Przygotowując projekt środka wykonawczego, Komisja bierze pod uwagę wszelkie opinie wyrażone przez Komitet, o którym mowa w art. 19 ust. 1, a ponadto uwzględnia:
- priorytety ekologiczne Wspólnoty, jak te określone w decyzji nr 1600/2002/WE lub w programie Komisji dotyczącym Europejskiego Programu Ochrony Klimatu (ECCP);
 - odpowiednie akty prawne Wspólnoty oraz samoregulację, takie jak dobrowolne umowy, które po ocenie zgodnej z art. 17 powinny w założeniu umożliwić szybsze osiągnięcie politycznych celów lub niższe wydatki, niż zostało to przyjęte w obowiązkowych wymogach.
4. Przygotowując projekt środka wykonawczego Komisja:
- weźmie pod uwagę cykl życia PWE, a także jego wszystkie istotne aspekty środowiskowe, w tym efektywność energetyczną. Kompleksowość analiz aspektów środowiskowych i zdolności do ich poprawy musi być proporcjonalna do ich znaczenia. Przyjęcie wymogów dotyczących eko-projektu w zakresie istotnych aspektów środowiskowych danego PWE, nie może być nadmierne opóźnione z powodu niepewności dotyczących innych aspektów;
 - dokonyje oceny, która uwzględni wpływ na środowisko, konsumentów i producentów, w tym małe i średnie przedsiębiorstwa, z punktu widzenia konkurencyjności, biorąc pod uwagę także rynki spoza Wspólnoty, innowacyjności, dostępu do rynku oraz kosztów i korzyści;
 - uwzględnia istniejące krajowe ustawodawstwo w zakresie środowiska, które Państwa Członkowskie uważają za właściwe;
 - przeprowadza odpowiednie konsultacje z zaangażowanymi stronami;
 - przygotuje memorandum wyjaśniające do projektu środka wykonawczego w oparciu o ocenę, o której mowa w lit. b);
 - ustala datę/daty wprowadzenia, wszelkie tymczasowe lub przejściowe środki lub okresy, uwzględniając w szczególności ewentualny wpływ na MŚP lub na poszczególne grupy produktów wytwarzanych przede wszystkim przez MŚP.
5. Środki wykonawcze muszą spełniać następujące kryteria:
- nie mogą mieć znacznego negatywnego wpływu na funkcjonalność produktu z punktu widzenia użytkownika;
 - nie mogą mieć negatywnego wpływu na zdrowie, bezpieczeństwo i środowisko naturalne;
 - nie mogą mieć znacznego negatywnego wpływu na konsumentów, w szczególności co do dostępności cenowej i kosztu cyklu życia produktu;
 - nie mogą mieć znacznego negatywnego wpływu na konkurencyjność przemysłu;
 - co do zasady, ustalenie wymogu dotyczącego eko-projektu nie może skutkować narzuceniem technologii jednego producenta pozostałym producentom;
 - nie może zostać narzucone nadmierne obciążenie administracyjne na producentów.
6. Środki wykonawcze określają podstawowe wymogi dotyczące eko-projektu zgodnie z załącznikiem I i/lub załącznikiem II.
- Szczególne wymogi dotyczące eko-projektu wprowadza się dla wybranych aspektów środowiskowych, które w poważnym stopniu oddziałują na środowisko.
- Środki wykonawcze mogą także stanowić, że żadne wymogi dotyczące eko-projektu nie są niezbędne w odniesieniu do niektórych określonych parametrów eko-projektu, o których mowa w załączniku I część 1.
7. Wymogi są sformułowane w taki sposób, aby zapewnić, że organy kontroli rynku mogą stwierdzić zgodność PWE z wymogami środka wykonawczego. Środek wykonawczy określa, czy procedura weryfikacji może zostać przeprowadzona bezpośrednio na PWE, czy też na podstawie dokumentacji technicznej.
8. Środki wykonawcze obejmują elementy określone w załączniku VII.
9. Odpowiednie badania i analizy przeprowadzone przez Komisję podczas opracowywania środków wykonawczych powinny zostać podane do publicznej wiadomości, w szczególności uwzględniając ułatwienie dostępu i korzystania z nich przez zainteresowane MŚP.
10. W stosownych przypadkach, do środka wykonawczego określającego wymogi dotyczące eko-projektu dołącza się wytyczne dotyczące równoważenia różnych aspektów środowiskowych, które zostaną przyjęte przez Komisję zgodnie z art. 19 ust. 2; wytyczne te uwzględniają specyfikę MŚP działających w sektorze produkcji objętym środkiem wykona-

wczym. W razie konieczności, zgodnie z art. 13 ust. 1, Komisja może przygotować dodatkowe opracowania specjalistyczne, by ułatwić ich wdrażanie przez MŚP.

Artykuł 16

Plan prac

1. Zgodnie z kryteriami zawartymi w art. 15 oraz po konsultacji z Forum Konsultacyjnym, o którym mowa w art. 18, Komisja, nie później niż 6 lipca 2007 r. określa plan prac, który podaje się do publicznej wiadomości.

Plan prac określa na następne trzy lata sugerowaną listę grup produktów, które będą traktowane priorytetowo przy wprowadzaniu środków wykonawczych.

Plan prac jest okresowo zmieniany przez Komisję po konsultacji z Forum Konsultacyjnym.

2. Jednakże w okresie przejściowym, kiedy pierwszy plan prac, o którym mowa w ust. 1, będzie ustalany oraz zgodnie z procedurą określoną w artykule 19 ust. 2 i z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 15 i po konsultacji z Forum Konsultacyjnym, Komisja odpowiednio wprowadza z wyprzedzeniem:

- środki wykonawcze, poczynając od tych produktów, które zostały określone przez ECCP jako posiadające duży potencjał redukcji emisji gazów cieplarnianych w sposób oszczędny, takich jak sprzęt grzewczy i służący do grzania wody, systemy o napędzie elektrycznym, oświetlenie i sprzęt biurowy zarówno do użytku domowego, jak i w sektorze usług, urządzenia gospodarstwa domowego, elektronika użytkowa oraz systemy HVAC (ogrzewanie, wentylacja i klimatyzacja),
- oddzielny środek wykonawczy służący zmniejszeniu strat wynikających ze stosowania trybu czuwania dla danej grupy produktów.

Artykuł 17

Samoregulacja

Dobrowolne umowy lub inne środki o charakterze samoregulacji przedstawiane jako alternatywa dla środków

wykonawczych w kontekście tej dyrektywy są oceniane przynajmniej na podstawie załącznika VIII.

Artykuł 18

Forum konsultacyjne

Komisja zapewnia, że podczas wykonywania swoich czynności przestrzega, w odniesieniu do każdego ze środków wykonawczych, zrównoważonego udziału przedstawicieli Państw Członkowskich i wszystkich zainteresowanych stron, związanych z omawianym produktem/grupą produktów, jak przemysł w tym MŚP, rzemiosło, związki zawodowe, handlowcy, detaliści, importerzy, organizacje ochrony środowiska i organizacje konsumenckie. Strony te uczestniczą przede wszystkim w określaniu i weryfikacji środków wykonawczych, w analizowaniu skuteczności ustalonych mechanizmów monitorowania rynku oraz w ocenianiu dobrowolnych umów i innych środków samoregulacji. Strony te spotykają się na Forum Konsultacyjnym. Regulamin forum ustala Komisja.

Artykuł 19

Procedura komitetu

1. Komisję wspomaga komitet.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 20

Sankcje

Państwa Członkowskie określają sankcje, stosowane w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy. Sankcje te są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, uwzględniają zakres niezgodności i ilość sztuk produktów wprowadzonych na rynek wspólnotowy niezgodnych z przepisami.

Artykuł 21

Zmiany

1. W dyrektywie 92/42/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 6;
- 2) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 10a

Niniejsza dyrektywa stanowi środek wykonawczy, w rozumieniu w art. 15 dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającej zasady ogólne ustalania wymogów dotyczących eko-projektu dla produktów wykorzystujących energię (*), odnoszący się do efektywności energetycznej podczas użytkowania, zgodnie z powołaną dyrektywą, i może być zmieniona lub uchylona zgodnie z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2005/32/WE.

(*) Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 29.”

- 3) skreśla się załącznik I, sekcja 2;
- 4) skreśla się załącznik II.

2. W dyrektywie 96/57/WE wprowadza się następujące zmiany:

Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 9a

Niniejsza dyrektywa stanowi środek wykonawczy, w rozumieniu art. 15 dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących eko-projektu dla produktów wykorzystujących energię (*), odnoszący się do efektywności energetycznej podczas użytkowania, zgodnie z powołaną dyrektywą i może być zmieniona lub uchylona zgodnie z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2005/32/WE.

(*) Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 29.”

3. W dyrektywie 2000/55/WE wprowadza się następujące zmiany:

Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 9a

Niniejsza dyrektywa stanowi środek wykonawczy, w rozumieniu art. 15 dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących eko-projektu dla produktów wykorzystujących energię (*), odnoszący się do efektywności energetycznej podczas użytkowania, zgodnie z powołaną dyrektywą, i może być zmieniona lub uchylona zgodnie z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2005/32/WE.

(*) Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 29.”

Artykuł 22

Uchylenia

Dyrektywy 78/170/EWG i 86/594/EWG tracą moc. Państwa Członkowskie mogą nadal stosować istniejące przepisy krajowe przyjęte na mocy dyrektywy 86/594/EWG do czasu, kiedy zostaną przyjęte środki wykonawcze dotyczące produktów zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 23

Ocena

Nie później niż dnia 6 lipca 2010 r. Komisja dokonuje oceny skuteczności tej dyrektywy i środków wykonawczych do niej, a także prognozy dla środków wykonawczych, mechanizmów nadzoru rynku oraz wszelkich właściwych samoregulacji wynikłych z jej wdrożenia, po konsultacji z Forum Konsultacyjnym, o którym mowa w art. 18, a jeżeli okaże się to konieczne, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zalecenia dotyczące zmiany niniejszej dyrektywy.

Artykuł 24

Poufność

Wymogi dotyczące przekazywania informacji, o których mowa w art. 11 oraz w załączniku I część 2, przez producenta i/lub jego autoryzowanego przedstawiciela są proporcjonalne i uwzględniają uzasadniony charakter poufnej informacji sensorycznych.

Artykuł 25

Wykonanie

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed 11 sierpnia 2007 r. i niezwłocznie informują o tym Komisję.

Środki przyjmowane przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, jakie zostały przyjęte na podstawie niniejszej dyrektywy.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 6 lipca 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES

Przewodniczący

Artykuł 26

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 27

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

W imieniu Rady

J. STRAW

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Metoda określania ogólnych wymogów dotyczących eko-projektu

(o których mowa w art. 15)

Ogólne wymogi dotyczące eko-projektu mają na celu poprawę ekologiczności PWE, skupiając się na jego znaczących aspektach środowiskowych bez określania wartości granicznych. Metoda zgodna z niniejszym załącznikiem stosowana będzie wtedy, gdy niewłaściwe okazuje się ustalanie dopuszczalnych granic dla analizowanej grupy produktów. Komisja określa istotne aspekty środowiskowe podczas sporządzania projektu środka do przedłożenia Komitetowi, o którym mowa w art. 19, który jest określony w środku wykonawczym.

Przygotowując środki wykonawcze określające ogólne wymogi dotyczące eko-projektu zgodnie z art. 15, Komisja określa, w sposób właściwy dla PWE objętego środkiem wykonawczym, odpowiednie parametry eko-projektu spośród wymienionych w części 1, wymogi dotyczące przekazywania informacji spośród wymienionych w części 2 oraz wymogi dla producenta wymienione w części 3.

Część 1. Parametry eko-projektu dla PWE

- 1.1. Istotne aspekty środowiskowe określane są w odniesieniu do następujących etapów cyklu życia produktu, o ile odnoszą się one do projektu produktu:
 - a) wybór i wykorzystanie surowca;
 - b) produkcja;
 - c) pakowanie, transport i dystrybucja;
 - d) instalacja i konserwacja;
 - e) użytkowanie;
 - f) koniec przydatności do użycia, oznaczający stan osiągnięcia przez dany PWE końca pierwotnego użytkowania.
- 1.2. Dla każdego etapu należy dokonać oceny następujących aspektów środowiskowych, jeżeli mają one zastosowanie:
 - a) przewidywane zużycie materiałów, energii i innych zasobów, takich jak słodka woda;
 - b) przewidywane emisje do powietrza, wody lub gleby;

- c) przewidywane zanieczyszczenie poprzez skutki fizyczne takie jak hałas, wibracje, promieniowanie, pola elektromagnetyczne;
 - d) spodziewane wytworzenie odpadów materiałowych;
 - e) możliwości ponownego wykorzystania, recyklingu i odzyskiwania materiałów i/lub energii z uwzględnieniem dyrektywy 2002/96/WE.
- 1.3. Do oceny możliwości poprawy w dziedzinie aspektów środowiskowych wspomnianych w poprzednim ustępie należy zastosować, w szczególności, odpowiednio następujące parametry, uzupełnione, jeżeli to konieczne, przez inne parametry:
- a) masa i objętość produktu;
 - b) wykorzystanie materiałów pochodzących z recyklingu;
 - c) zużycie energii, wody i innych zasobów w trakcie cyklu życia;
 - d) wykorzystanie substancji zaklasyfikowanych jako niebezpieczne dla zdrowia i/lub środowiska zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG Rady z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących klasyfikacji, pakowania i oznaczania substancji niebezpiecznych⁽¹⁾, z uwzględnieniem przepisów ustawodawczych dotyczących wprowadzania do obrotu i używania konkretnych substancji, takie jak np. dyrektywy 76/769/EWG lub 2002/95/WE;
 - e) ilość i charakter materiałów koniecznych do prawidłowego użytkowania i konserwacji;
 - f) łatwość ponownego wykorzystania i recyklingu wyrażona poprzez: liczbę stosowanych materiałów i części, stosowanie standardowych części, czas konieczny do demontażu, kompleksowość narzędzi koniecznych do demontażu, stosowanie norm kodowania części i materiałów w celu identyfikacji części i materiałów nadających się do ponownego wykorzystania i recyklingu (łącznie z oznaczaniem części plastikowych zgodnie z systemem ISO), stosowanie materiałów łatwych do ponownego wykorzystania, łatwy dostęp do innych cennych części i materiałów, które mogą zostać ponownie wykorzystane; łatwy dostęp do części i materiałów zawierających substancje niebezpieczne,
 - g) włączenie użytych części;
 - h) unikanie rozwiązań technicznych szkodliwych przy ponownym wykorzystaniu i recyklingu części i całych urządzeń;
 - i) przedłużenie okresu życia wyrażonego przez minimalny gwarantowany okres życia, minimalny czas dostępności części zamiennych, modułowość, możliwość uaktualnienia, możliwość naprawy;
 - j) ilości wytwarzanych odpadów i ilości wytwarzanych odpadów niebezpiecznych;

⁽¹⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/73/WE (Dz.U. L 152 z 30.4.2004, str. 1).

- k) emisje do powietrza (gazy cieplarniane, czynniki kwasotwórcze, lotne związki organiczne, substancje przyczyniające się do powiększenia dziury ozonowej, uporczywe zanieczyszczenie organiczne, metale ciężkie, pyły drobne i zawieszony) bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 97/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samochodowych nieporuszających się po drogach ⁽¹⁾,
- l) emisje do wody (metale ciężkie, substancje posiadające negatywny wpływ na równowagę tlenową, uporczywe zanieczyszczenie organiczne);
- m) emisje do gleby (szczególnie przecieki i wycieki substancji niebezpiecznych podczas fazy używania produktu, a także możliwość wypłukiwania po jego usunięciu w formie odpadów).

Część 2. Wymogi związane z dostarczaniem informacji

W stosownych przypadkach, środki wykonawcze mogą wymagać od producenta przekazania informacji, które mogą mieć wpływ na sposób obchodzenia się z PWE, używania go i ponownego przetwarzania przez osoby inne niż producent, w szczególności zaś następujące informacje:

- informacje od projektanta dotyczące procesu produkcji,
- informacje dla konsumentów na temat istotnej charakterystyki środowiskowej i działania produktu, towarzyszące produktowi podczas wprowadzania na rynek w celu umożliwienia konsumentowi porównania tych aspektów produktów,
- informacje dla konsumentów dotyczące sposobu instalacji, użytkowania i konserwacji produktu w celu zminimalizowania jego wpływu na środowisko oraz zapewnienia optymalnej długości życia, a także sposobu zwracania produktu pod koniec przydatności do użytku, oraz gdzie to odpowiednie, informacje o okresie dostępności części zamiennych i możliwościach unowocześniania produktów,
- informacje dla placówek zajmujących się obróbką, dotyczące demontażu, recyklingu lub usuwania pod koniec przydatności do użycia.

Informacje te powinny znajdować się na samym produkcie, jeśli tylko jest to możliwe.

Informacje te powinny uwzględniać zobowiązania wynikające z innych przepisów Wspólnoty, jak na przykład dyrektywa 2002/96/WE.

Część 3. Wymogi w stosunku do producenta

1. Zajmując się aspektami środowiskowymi określonymi w środkach wykonawczych jako tymi, na które znaczny wpływ ma projekt produktu, producenci PWE będą musieli dokonać oceny modelu PWE w czasie jego cyklu życia w oparciu o realistyczne założenia dotyczące normalnych warunków i przeznaczenia produktu. Inne aspekty środowiskowe mogą zostać zbadane dobrowolnie.

Na bazie tej oceny producenci określą profil ekologiczny PWE. Będzie się on opierał o charakterystykę środowiskową produktu oraz elementy wejściowe/wyjściowe występujące przez cały cykl życia produktu, wyrażone w fizycznych ilościach, które można zmierzyć.

⁽¹⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.1998, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/26/WE (Dz.U. L 146 z 30.4.2004, str. 1).

2. Producenci będą wykorzystywać taką ocenę do oceny alternatywnych rozwiązań projektowych oraz osiągniętej ekologiczności produktu w stosunku do danych stanowiących punkt odniesienia.

Dane stanowiące punkt odniesienia określone są przez Komisję w środku wykonawczym na podstawie informacji zebranych podczas opracowywania środka.

Wybór konkretnego rozwiązania projektowego przyczyni się do osiągnięcia uzasadnionej równowagi pomiędzy różnymi aspektami środowiskowymi oraz pomiędzy aspektami środowiskowymi a innymi ważnymi kwestiami, obejmującymi np. bezpieczeństwo i zdrowie, wymogi techniczne dotyczące funkcjonalności, jakość i efektywność, a także aspekty ekonomiczne, obejmujące koszty produkcji i atrakcyjność rynkową, przy zgodności z całym ustawodawstwem w tym zakresie.

ZAŁĄCZNIK II

Metoda ustalania szczególnych wymogów dotyczących eko-projektu

(o której mowa w art. 15)

Celem szczególnych wymogów dotyczących eko-projektu jest poprawa wybranego aspektu środowiskowego produktu. Mogą one przybierać formę wymogów dotyczących zmniejszenia zużycia danego zasobu, np. ograniczenia używania tego zasobu na różnych etapach cyklu życia danego PWE w odpowiednim zakresie (takich jak ograniczenia zużycia wody w fazie użytkowania lub ilości danego materiału stanowiącego część produktu lub wymóg w odniesieniu do minimalnych ilości materiału odzyskanego w drodze recyklingu).

Przygotowując środki wykonawcze określające ogólne wymogi dotyczące eko-projektu, zgodnie z art. 15, Komisja określi w sposób właściwy dla PWE objętego środkiem wykonawczym odpowiednie parametry eko-projektu spośród wymienionych w załączniku I część 1 i określi poziomy tych wymogów, zgodnie z procedurą opisaną w art. 19 ust. 2 w następujący sposób:

1. Analiza techniczna, środowiskowa i ekonomiczna określi ilość reprezentatywnych modeli danego PWE na rynku oraz określi techniczne opcje poprawy ekologiczności produktu, mając na względzie ekonomiczne uzasadnienie tych opcji oraz uniknięcie wszelkich istotnych strat w działaniu lub użyteczności dla konsumentów.

Analiza techniczna, ekonomiczna i ekologiczna określi także, w odniesieniu do rozważanych aspektów środowiskowych, najlepiej działające produkty oraz technologię dostępną na rynku.

Podczas analizy, a także podczas ustalania wymogów należy uwzględnić funkcjonowanie produktów dostępnych na rynkach międzynarodowych oraz kryteria określone przez ustawodawstwo innych państw.

Na podstawie tej analizy i biorąc pod uwagę wykonalność ekonomiczną i techniczną oraz potencjał w zakresie poprawy, będą podejmowane konkretne środki w celu zminimalizowania oddziaływania produktu na środowisko.

Jeżeli chodzi o zużycie energii podczas użytkowania, poziom efektywności energetycznej lub zużycia zostanie ustalony w taki sposób, aby koszt cyklu życia reprezentatywnych modeli PWE był minimalny dla użytkowników końcowych, z uwzględnieniem wpływu na inne aspekty środowiskowe. Metoda analizy kosztu cyklu życia wykorzystuje rzeczywistą stopę dyskontową na podstawie danych dostarczonych z Europejskiego Banku Centralnego i realistycznego czasu życia PWE; oparta jest ona na sumie zmian w cenie zakupu (wynikających z różnic w kosztach przemysłowych) i wydatkach operacyjnych, które wynikają z różnych możliwości ulepszeń technicznych reprezentatywnych modeli badanego PWE przez cały czas życia. Wydatki operacyjne pokrywają głównie zużycie energii i dodatkowe nakłady w postaci innych zasobów (np. woda lub detergenty).

Analiza wrażliwości obejmująca odpowiednie czynniki (np. cenę energii lub inne zasoby, koszt surowca lub koszt produkcji, stopy dyskontowe) oraz, w stosownym przypadku, zewnętrznych kosztów środowiskowych, w tym redukcję emisji gazów cieplarnianych, zostanie wykonana w celu sprawdzenia, czy istnieją poważne zmiany oraz czy ogólne wnioski są wiarygodne. Wymóg zostanie odpowiednio zmodyfikowany.

Podobną metodologię można zastosować do innych zasobów, takich jak np. woda.

2. W celu opracowania analiz technicznych, środowiskowych i ekonomicznych można wykorzystać informacje dostępne w ramach innych działań Wspólnoty.

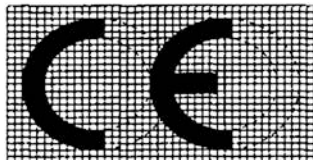
Można też wykorzystać informacje z istniejących programów stosowanych w innych częściach świata do określania szczegółowych wymogów dotyczących eko-projektu PWE będących przedmiotem obrotu z partnerami gospodarczymi UE.

3. Data wejścia wymogu w życie uwzględniać będzie cykl zmiany projektu produktu.
-

ZAŁĄCZNIK III

Oznaczenie CE

(o którym mowa w art. 5 ust. 2)

Oznaczenie CE musi mieć wysokość co najmniej 5 mm. Jeżeli znak CE jest zmniejszony lub powiększony, należy zachować proporcje przedstawione na powyższym wyskalowanym rysunku.

Oznaczenie CE musi zostać umieszczone na PWE. Jeżeli nie jest to możliwe, musi zostać umieszczone na opakowaniu oraz na towarzyszących dokumentach.

—

ZAŁĄCZNIK IV

Wewnętrzna kontrola projektu

(o której mowa w art. 8)

1. Niniejszy załącznik opisuje procedurę, w ramach której producent lub jego autoryzowany przedstawiciel wykonujący zobowiązania przewidziane w sekcji 2 niniejszego załącznika zapewnia i zaświadcza, że PWE spełnia odpowiednie przepisy danego środka wykonawczego. Deklaracja zgodności może obejmować jeden lub więcej produktów oraz musi być przechowywana przez producenta.
2. Producent sporządzi teczkę dokumentacji technicznej umożliwiającej ocenę zgodności PWE z wymogami odpowiedniego środka wykonawczego.

Dokumentacja określi w szczególności:

- a) ogólny opis PWE oraz jego przeznaczenie;
 - b) wyniki odpowiednich analiz oceny środowiskowej wykonanych przez producenta i/lub odniesienia do literatury lub analiz przypadków poświęconych ocenie środowiskowej, które są wykorzystywane przez producenta w ocenie, dokumentowaniu i określaniu rozwiązań dotyczących projektu produktu;
 - c) profil ekologiczny, jeśli jest wymagany przez środek wykonawczy;
 - d) elementy charakterystyki projektu produktu związane z aspektami środowiskowymi projektu produktu;
 - e) wykaz odpowiednich norm, o których mowa w artykule 10, zastosowany w pełni lub częściowo, a także opis rozwiązań przyjętych w celu spełnienia wymogów odpowiedniego środka wykonawczego, jeżeli normy, o których mowa w artykule 10 nie zostały zastosowane lub jeżeli normy te nie obejmują w całości wymogów odpowiedniego środka wykonawczego;
 - f) kopia informacji dotyczących aspektów środowiskowych projektu produktu, przekazanych zgodnie z wymogami określonymi w załączniku I, część 2;
 - g) wyniki pomiarów związanych z wymogami dotyczącymi eko-projektu, wykonanych z włączeniem szczegółów zgodności tych pomiarów w porównaniu z wymogami dotyczącymi eko-projektu, określonymi w odpowiednim środku wykonawczym.
3. Producent musi podjąć wszystkie działania konieczne do zapewnienia, że produkt zostanie wyprodukowany zgodnie z charakterystyką projektu, o której mowa w sekcji 2 oraz z wymogami środka, który ma do niego zastosowanie.

—

ZAŁĄCZNIK V

System zarządzania do oceny zgodności

(o którym mowa w art. 8)

1. Niniejszy załącznik opisuje procedurę, w której producent spełniający zobowiązania zawarte w sekcji 2 niniejszego załącznika zapewnia i oświadcza, że PWE spełnia wymogi odpowiedniego środka wykonawczego. Deklaracja zgodności może obejmować jeden lub więcej produktów oraz musi być przechowywana przez producenta.
2. System zarządzania można wykorzystać do oceny zgodności danego PWE pod warunkiem że producent wdroży elementy środowiskowe, określone w sekcji 3 niniejszego załącznika.
3. Elementy środowiskowe systemu zarządzania

Niniejsza sekcja opisuje elementy systemu zarządzania oraz procedury, za pomocą których producent może wykazać, że PWE jest zgodny z wymogami odpowiedniego środka wykonawczego.

3.1. Polityka dotycząca ekologiczności produktów

Producent musi być w stanie wykazać zgodność z wymogami odpowiedniego środka wykonawczego. Producent musi być także w stanie przedstawić podstawy określania i oceny celów i wskaźników ekologiczności produktu mając na celu poprawę całkowitej ekologiczności produktu.

Wszystkie środki przyjęte przez producenta w celu poprawy ekologiczności produktu oraz ustalenia profilu ekologicznego produktu, jeśli jest on wymagany przez środek wykonawczy, poprzez projekt i produkcję muszą zostać udokumentowane w systematyczny i uporządkowany sposób w formie pisemnych procedur i instrukcji.

Procedury i instrukcje muszą obejmować w szczególności odpowiedni opis:

- listy dokumentów, które muszą zostać sporządzone, aby wykazać zgodność PWE i które — jeżeli to ich dotyczy — muszą zostać udostępnione,
- celów i wskaźników ekologiczności produktów oraz struktury organizacyjnej, odpowiedzialności, uprawnień zarządu i alokacji zasobów w odniesieniu do ich wdrożenia i utrzymania,
- kontroli i testów do wykonania po zakończeniu procesu produkcji w celu sprawdzenia cech produktów względem wskaźników ich ekologiczności,
- procedur kontroli i uaktualniania wymaganej dokumentacji,
- metody weryfikacji wdrażania i skuteczności środowiskowych elementów systemu zarządzania.

3.2. Planowanie

Producent ustanowi i będzie utrzymywał:

- a) procedury dotyczące ustalenia profilu ekologicznego produktu;
- b) cele i wskaźniki ekologiczności produktów, które uwzględniają opcje technologiczne oraz wymogi techniczne i ekonomiczne;
- c) program dotyczący osiągnięcia tych celów.

3.3. Wdrożenie i dokumentacja

3.3.1. Dokumentacja dotycząca systemu zarządzania powinna obejmować w szczególności:

- a) zadania i upoważnienia zostaną zdefiniowane i udokumentowane w celu zapewnienia ekologiczności produktu i sprawozdawczości w zakresie jego działania w celu rewizji i udoskonalania;
- b) dokumenty zostaną ustanowione ze wskazaniem kontroli projektu i wdrażanych technik weryfikacji oraz procesów i systematycznych działań stosowanych podczas projektowania produktu;
- c) producent określi i będzie przechowywał informacje w celu opisanie głównych środowiskowych elementów systemu zarządzania i procedur kontroli wszystkich wymaganych dokumentów.

3.3.2. Dokumentacja dotycząca PWE określi w szczególności:

- a) ogólny opis PWE oraz jego przeznaczenie;
- b) wyniki odpowiednich analiz oceny środowiskowej wykonanych przez producenta i/lub odniesienia do literatury lub analiz przypadków poświęconych ocenie środowiskowej, które są wykorzystywane przez producenta w ocenie, dokumentowaniu i w określaniu rozwiązań dotyczących projektu produktu;
- c) profil ekologiczny, jeśli jest wymagany przez środek wykonawczy;
- d) dokumenty opisujące wyniki wykonywanych pomiarów w zakresie wymogów dotyczących eko-projektu, w tym danych dotyczących zgodności tych wyników z wymogami dotyczącymi eko-projektu, określonymi w odpowiednim środku wykonawczym;
- e) producent określi charakterystykę, wskazując w szczególności normy, które zostały zastosowane; jeżeli normy powołane w artykule 10 nie zostały zastosowane lub jeżeli nie obejmują one w całości wymogów odpowiedniego środka wykonawczego, środki zastosowane do zapewnienia zgodności;
- f) kopia informacji dotyczących środowiskowych aspektów projektu produktu, które są podawane zgodnie z wymogami określonymi w załączniku I, część 2.

3.4. Sprawdzenie i działania korygujące

- a) producent musi podjąć wszystkie działania konieczne do zapewnienia, że PWE zostanie wyprodukowany zgodnie ze specyfikacjami projektu oraz z wymogami środka wykonawczego, który ma do niego zastosowanie;
 - b) producent ustanowi i będzie stosował procedury w celu badania i obsługi niezgodności, a także wdrażania zmian w udokumentowanych procedurach wynikających z działań korygujących;
 - c) producent będzie wykonywał co najmniej co trzy lata pełny wewnętrzny audyt systemu zarządzania z uwzględnieniem jego elementów środowiskowych.
-

ZAŁĄCZNIK VI

Deklaracja zgodności

(o której mowa w art. 5 ust. 3)

Deklaracja zgodności CE musi zawierać następujące dane:

- 1) nazwę i adres producenta lub jego autoryzowanego przedstawiciela;
 - 2) opis modelu wystarczający do jednoznacznej identyfikacji;
 - 3) w stosownych przypadkach, odniesienia do zastosowanych zharmonizowanych norm;
 - 4) w stosownych przypadkach, inne zastosowane normy i specyfikacje techniczne;
 - 5) w stosownych przypadkach, odniesienia do innego prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego umieszczenia znaku CE;
 - 6) identyfikację i podpis osoby upoważnionej do składania oświadczeń woli w imieniu producenta lub jego autoryzowanego przedstawiciela.
-

ZAŁĄCZNIK VII

Treść środków wykonawczych

(o których mowa w art. 15 ust. 8)

Środek wykonawczy będzie określać w szczególności:

- 1) szczegółową definicję typu(-ów) PWE, których dotyczy dany środek;
- 2) wymaganie (wymogi) dotyczące eko-projektu ujętych PWE, datę(-y) wdrożenia, wszelkie środki i okresy podzielone na etapy lub przejściowe;
 - w przypadku ogólnych wymogów dotyczących eko-projektu, odpowiednie fazy i aspekty wybrane spośród tych, o których mowa w załączniku I, sekcja 1.1 i 1.2, wraz z przykładami parametrów wybranych spośród tych, o których mowa w załączniku I, sekcja 1.3, jako wytyczne podczas oceny usprawnienia w odniesieniu do określonych aspektów środowiskowych,
 - w przypadku szczególnych wymogów dotyczących eko-projektu, jego (ich) poziom(-y);
- 3) parametry eko-projektu, o których mowa w załączniku I część 1, dla których nie są konieczne żadne wymogi dotyczące eko-projektu;
- 4) wymogi dotyczące instalacji PWE, jeżeli ma to bezpośrednie znaczenie dla rozpatrywanej ekologiczności PWE;
- 5) normy pomiarów i/lub metody pomiarów do wykorzystania; jeżeli dostępne, stosowane będą zharmonizowane normy, których numery referencyjne zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
- 6) szczegóły oceny zgodności na podstawie decyzji 93/465/EWG
 - jeżeli moduł(-y) do zastosowania jest (są) inne niż Moduł A; czynniki prowadzące do wyboru tej określonej procedury,
 - jeżeli mają one zastosowanie, kryteria zatwierdzenia i/lub certyfikacji osób trzecich,

jeżeli inne moduły zostały ustanowione w innych wymogach dotyczących oznakowania CE dla tego samego PWE, moduł zdefiniowany w środku wykonawczym będzie nadrzędny w stosunku do danego wymogu;
- 7) wymogi dotyczące informacji, jakie mają być przedstawiane przez producentów, w szczególności w odniesieniu do elementów dokumentacji technicznej, które potrzebne są dla ułatwienia kontroli zgodności PWE ze środkiem wykonawczym;
- 8) czas trwania okresu przejściowego, w trakcie którego Państwa Członkowskie muszą zezwolić na wprowadzenie na rynek i/lub do użytkowania tych PWE, które spełniają przepisy obowiązujące na ich terytorium w dniu przyjęcia środka wykonawczego;
- 9) datę oceny i ewentualnych zmian środka wykonawczego, z uwzględnieniem szybkości postępu technicznego.

ZAŁĄCZNIK VIII

Poza podstawowym wymogiem prawnym stwierdzającym, że inicjatywy samoregulacji są zgodne ze wszystkimi przepisami Traktatu (a zwłaszcza z zasadami rynku wewnętrznego i konkurencji), a także ze zobowiązaniami międzynarodowymi Wspólnoty, w tym również z wielostronnymi normami handlowymi, następująca otwarta lista kryteriów może zostać wykorzystana do oceny dopuszczalności inicjatyw samoregulacji jako alternatywa środka wykonawczego w świetle niniejszej dyrektywy:

1. Otwartość na udział

Inicjatywy samoregulacji są otwarte na udział podmiotów z krajów trzecich, zarówno w fazie przygotowawczej, jak i w fazie realizacji.

2. Wartość dodana

Inicjatywy samoregulacji przynoszą wartość dodaną (w stosunku do sytuacji bieżącej), przekładając się na poprawę sprawności środowiskowej danego PWE.

3. Reprezentatywność

Przedsiębiorstwa i ich związki uczestniczące w działaniu samoregulacyjnym stanowią znaczną większość danego sektora gospodarczego, przy jak najmniejszej licznie wyjątków. Należy dbać o przestrzeganie zasad konkurencji.

4. Określone i rozłożone w czasie cele

Cele wyznaczone przez zainteresowane strony są określone w sposób jasny i precyzyjny w odniesieniu do dobrze określonej sytuacji bazowej. Jeżeli inicjatywa samoregulacji jest długofalowa, powinna przewidywać cele pośrednie. Powinna istnieć możliwość prowadzenia kontroli przestrzegania celów (i celów pośrednich) w przystępnych warunkach i w sposób wiarygodny, poprzez zastosowanie jasnych i niezawodnych wskaźników. Opracowanie takich wskaźników ułatwiają dane pochodzące z badań naukowych oraz informacje podstawowe o charakterze naukowym i technicznym.

5. Udział społeczeństwa obywatelskiego

Dla zapewnienia przejrzystości, inicjatywy samoregulacji są upubliczniane, zwłaszcza przez Internet oraz inne elektroniczne środki upowszechniania informacji.

Ten sam wymóg dotyczy również sprawozdań tymczasowych i końcowych. Zainteresowane podmioty, zwłaszcza przedsiębiorstwa, organizacje pozarządowe zajmujące się ochroną środowiska oraz stowarzyszenia konsumentów, mają możliwość ustosunkowania się do każdej inicjatywy samoregulacji.

6. Nadzór i sprawozdawczość

Inicjatywy samoregulacji obejmują dobrze przygotowany system nadzoru, który jasno określa zadania przedsiębiorstw i niezależnych kontrolerów. Służby Komisji zachęca się do kontrolowania realizacji celów w partnerstwie ze stronami inicjatywy samoregulacji.

Plan nadzoru i sprawozdawczości jest szczegółowy, przejrzysty i obiektywny. Do służb Komisji, wspomaganych przez komitet, o którym mowa w art. 19 ust. 1, należy ocena, czy cele dobrowolnej umowy lub innego środka samoregulacji zostały spełnione.

7. Opłacalność administrowania inicjatywą samoregulacji

Koszty administrowania inicjatywą samoregulacji, zwłaszcza w zakresie kontroli, nie powinny powodować obciążeń administracyjnych, które byłyby nieproporcjonalne do celów oraz do innych istniejących instrumentów polityki.

8. Zrównoważony charakter

Inicjatywy samoregulacji są zgodne z celami polityk niniejszej dyrektywy, a zwłaszcza z podejściem zintegrowanym, jak również z wymiarem ekonomicznym i społecznym zrównoważonego rozwoju. Należy uwzględnić interesy w zakresie ochrony konsumentów (zdrowie, jakość życia i interesy ekonomiczne).

9. Spójność bodźców

Jest mało prawdopodobne, że inicjatywy samoregulacji przyniosą spodziewane skutki, jeżeli inne czynniki i bodźce — presja rynkowa, system podatkowy, ustawodawstwo krajowe — dają uczestnikom przeciwstawne sygnały. Spójność polityki pod tym względem jest nieodzowna i należy ją brać pod uwagę przy ocenie skuteczności inicjatywy.
